

## USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobce: **B. V.**  
bytem X.

proti  
žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**  
se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 8. 2025, č. j. MSP-682/2025-OSV-OSV/2,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

### Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 28. 7. 2025, č. j. Si 336/2025. Toto rozhodnutí bylo vydáno ve věci žádosti žalobce podané podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen zákon č. 106/1999 Sb.), konkrétně žalobce v žádosti uvedl, že: „Požaduje podat tyto inf.
  1. Dle jaké zák. normy si může os. Praha 2 jeho soudce Pelášová dovolit činit úkony ve vztahu k mé žalobě ze dne 28. 8. 2024, ač byla vznesena podjatost os. Praha 2 jako celku, ač o tomto nebylo rozhodnuto.
  2. Požaduji uvést zák. normu kdy os. Praha může navíc bezdůvodně operovat kupř. § 43 odst. 1+2 OSŘ aniž by mně v uznal k údajnému odstranění jakého si nedostatku ač je v § 43 odst. 1 uveden o: „předseda senátu usnesením vyzve, aby podání bylo opraveno – doplněno...“
  3. Dle jaké normy může os. Praha 2 Pelišová sabotovat čl. 3/3 a zneužívat, že stejně tendenčně bylo jednání jako jedná on a dle pol. objednávky v ostatních mých případech.
  4. Kdo pověřil Pelišovou tendenčními úkony v čj. 17 C 144/15 + 32 Nc 101/79/2024-4, že pro její skandální postoje je mými záležitostmi pověřena vždy jen ona.
  5. Požaduji přesně uvést, co je v mém podání z 28. 8. nesprávné.
  6. Proč je úkon s vztahu k mému podání z 28. 8. mr čině až s ročním prodlením.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

7. *Dle jaké zák. normy os. Praha 2 Pelišová uvádí tvrzení v tzv. zdůvodnění ad 6+7+8 v rozporu se skutečností a mým požadavkem o delegaci, s ohledem na požadavek dle 30 + 138 OSŘ.*
  8. *Kdy Pelišová absolvovala PF, kde e konala just čekatele a kde všude v justici působila.*
  9. *Kdo Pelišovou navedl k danému skandálnímu jednání a porušení mých ústavních práv.*
  10. *Požaduji sdělit, kdo daný systém vůči mé osobě u os. Praha 2 realizuje, jelikož se jedná o soustavný postup.*
  11. *Požaduji sdělit jména předsedy a nám. Os. Praha 2 a údaje, od kdy působí v justici, kde všude dosud*
  12. *působili a kdy ukončili PF.“,*
2. V podané žalobě žalobce předně upozornil, že je signatářem Charty 77 a od roku 1982 disidentem. Dále požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce a namítl podjatost všech soudců zdejšího soudu a Krajského soudu v Praze. Dále uvedl, že „*podává žalobu do dalšího tendenčního postupu žalovaného*“, kdy se žalovaný tendenčním rozhodnutím snaží legalizovat protiprávní a protiústavní postupy Obvodního soudu pro Prahu 2, které se zjevně dějí dle jeho pokynů a za jeho součinnosti. Vedení obvodního soudu „*dialekticky překračuje skutečnosti a protiústavní postupy*“. Tedy žalovaný odmítá plnit zákonnou povinnost dle zákona č. 106/1999 Sb. Jedná se „*o metodiku, které bravurně žalovaný užil v případě tzv Bk*“. Takový systém byl užit po řadu let vůči jeho osobě. „*Za pouhých ca 120 000 Kč p. Uhlíř na to nepřišel*“.
  3. Soud na základě obsahu podané žaloby, napadeného rozhodnutí a informací, které jsou mu známy z jeho činnosti, dospěl k závěru, že je zde důvod k odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 68 písm. f) tohoto zákona. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, který je podle tohoto zákona nepřípustný. Podle § 68 písm. f) s. ř. s. je žaloba nepřípustná také tehdy, sleduje-li zjevné zneužití práva.
  4. Ustanovení § 68 písm. f) bylo do s. ř. s. vloženo zákonem č. 284/2021 Sb. s účinností od 1. 1. 2024. Již předtím ovšem judikatura dovodila, že žalobu (resp. kasační stížnost) lze odmítnout i pro zneužití práva. Z jejích závěrů tak lze vycházet i při výkladu § 68 písm. f) s. ř. s. Nejvyšší správní soud konkrétně konstatoval, že pouhá skutečnost, že žalobce vede velké množství sporů, sama o sobě neznamená, že by se jeho návrhy neměl soud zabývat věcně. Rozhodující pro kvalifikaci podání jako zjevně obstrukčního, a tedy zneužívajícího právo podat žalobu, jsou početnost, sériovost a stereotypnost vedených sporů, spojená s opakováním obdobných či zcela identických argumentů. Sériovost a stereotypnost podání zakládá zneužití práva podat návrh soudu též dle judikatury Evropského soudu pro lidská práva (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 11. 2014, č. j. 10 As 226/2014-16, ze dne 19. 7. 2023, č. j. 9 As 133/2023-7, či ze dne 17. 7. 2023, č. j. 5 As 112/2023-7).
  5. Zdejší soud eviduje pouze za poslední 3 roky 55 žalob žalobce, které směřují vůči různým správním orgánům, včetně žalovaného (vůči žalovanému soud eviduje 20 žalob). Všechny žaloby žalobce počínají obdobně jako v projednávaném případě. Žalobce požaduje osvobodit od soudních poplatků a ustanovit zástupce, současně namítá podjatost soudců příslušného soudu. Následně však již žaloby obsahují pouze heslovité odkazy na různé spisové značky či čísla jednací, je tvrzen protiprávní a protiústavní postup a perzekuce žalobce, jež započala již jeho podpisem Charty 77 v roce 1982 a účasti v disidentském hnutí a trvá i za současného režimu, přičemž se na ní mají podílet různé úřady či soudy, státní

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

zastupitelství a bezpečnostní sbory. Text podaných žalob se pak zpravidla neváže k jím uváděnému rozhodnutí. Z vlastního textu žalob často vyplývá, že žalobci nejde o ochranu veřejných subjektivních práv, ale o vedení sporu jako takového.

6. Žaloby podávané žalobcem u zdejšího soudu končí zpravidla zastavením řízení pro nezaplacení soudních poplatků, neboť návrhy žalobce na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce bývají zamítány z důvodu zneužití práva (viz např. usnesení ze dne 21. 11. 2023, č. j. 18 A 59/2023-20, ze dne 4. 12. 2023, č. j. 14 A 152/2023-16, a ze dne 2. 1. 2024, č. j. 5 A 59/2023-25), nebo v poslední době častějším způsobem spočívajícím v odmítnutí žaloby pro zjevné zneužití práva (viz např. usnesení ze dne 26. 6. 2024, č. j. 5 A 23/2024-14, ze dne 18. 7. 2025, č. j. 5 A 51/2025-11, ze dne 25. 8. 2025, č. j. 3 A 33/2025-10).
7. Ostatně již v rozsudku ze dne 11. 6. 2015, č. j. 10 As 97/2015-15, Nejvyšší správní soud ve vztahu k žalobci uvedl, že „vyvolává velké množství sporů s různými orgány veřejné správy, ve kterých dokola opakuje stejná tvrzení. Na výsledky již proběhlých soudních řízení nereaguje, opakuje tatáž sdělení o křivdách, podvodech atd., které na něm byly spáchány. Typickým motivem stěžovatelových podání jsou odkazy na podvod školského úřadu v Kutné Hoře z roku 1992, kterým mu bylo na základě metodiky StB jako signatáři Charty 77 upřeno právo na vydání osvědčení o školní rehabilitaci (bod 5 napadeného usnesení). NSS na základě vlastní činnosti potvrzuje, že stěžovatel tyto argumenty (a jim podobné, kterými do věci zahrnuje též soudy, policii a další orgány veřejné moci) opakuje i v kasačních stížnostech, včetně kasačních stížností proti usnesením krajských soudů o neosvobození od soudních poplatků a neustanovení zástupce.“
8. V projednávaném případě soud nenalezl žádné okolnosti, ze kterých by bylo možno dovodit, že podaná žaloba představuje výjimku z výše popsaného postupu žalobce, ba naopak. Žalobce se sice domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného, který potvrdil zákonnost odmítnutí jím požadovaných informací Obvodním soudem pro Prahu 2, což samo o sobě může být legitimní spor, dle soudu však nelze přehlédnout povahu žalobcem požadovaných informací a rovněž i důvod neposkytnutí části těchto informací. Žalobcovo podání, které bylo učiněno podle zákona č. 106/1999 Sb., spíše než žádost o informace představuje stížnost na předchozí postup soudu a dotčeného soudce. Žalobce v žádosti vyjadřuje nespokojenost (nesouhlas) s postupem soudu a konkrétního soudce a požaduje dodatečné vysvětlení daného postupu. K takovému účelu nebyl zákon č. 106/1999 Sb. přijat.
9. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že důvodem, pro který správní orgány odmítly žalobci část informací sdělit, byl závěr o zneužití práva na informace ze strany žalobce. Žalobce u daného obvodního soudu inicioval „stovky sporů“, a to prostřednictvím institutů upravených v zákoně č. 106/1999 Sb. a v zákoně č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích. Z povahy žádostí dle správních orgánů vyplývá, že žalobci nejde o poskytnutí požadované informace, ale o vedení sporů a zatížení povinného subjektu, respektive žalovaného.
10. Konečně ani podaná žaloba nevybočuje z charakteru žalob podávaných žalobcem. I v tomto případě je žaloba uvozena žádostí o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce a současně je namítána podjatost soudců zdejšího soudu. Žaloba neobsahuje žádný konkrétní žalobní bod, ze kterého by mohl soud dovodit, na základě jakých skutečností a důvodů považuje žalobce napadené rozhodnutí za nezákonné, a to přestože důvod neposkytnutí informací je z napadeného rozhodnutí snadno seznatelný.

11. Z výše uvedených důvodů dospěl městský soud k závěru, že žaloba sleduje zjevné zneužití práva. Z uvedeného důvodu ji soud dle § 68 písm. f) s. ř. s. ve spojení s § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl.
12. Soud neopomněl, že žalobce v žalobě namítl podjatost všech soudců zdejšího soudu. Přesto soud o věci rozhodl. Žalobce v žalobě uplatnil podjatost všech soudců zdejšího soudu v obecné rovině, aniž by uvedl, z jakého důvodu tak činí, a to včetně právě v této věci rozhodujícího sedmnáctého soudního senátu. Přitom si již z poučení daných mu v předchozích sporech musel být vědom, že svou námitku podjatosti musí dostatečně konkretizovat a odůvodnit, jinak k ní nebude přihlíženo (srov. např. usnesení městského soudu ze dne 18. 3. 2024, č. j. 5 A 23/2024-3, nebo ze dne 27. 3. 2024, č. j. 3 A 18/2024-7). Ústavní soud již opakovaně dospěl k závěru, že při opakovaném podávání vadných návrhů již není nutnou podmínkou, aby se poučení o vadách návrhů dostávalo téže osobě vždy v každém jednotlivém řízení, stalo-li se tak v předcházejících věcech opakovaně (srov. např. usnesení ze dne 24. 8. 2021 sp. zn. III. ÚS 2113/21 nebo ze dne 18. 6. 2021 sp. zn. IV. ÚS 1556/21 či ze dne 22. 4. 2022; byť se jedná o rozhodnutí ve věci povinného zastoupení advokátem, závěry z nich vyvozené lze dle názoru soudu per analogiam aplikovat i na vady námítky podjatosti). Lze totiž vycházet ze spolehlivého předpokladu, že dříve poskytnuté informace byly objektivně způsobilé zprostředkovat žalobci poučení, že svůj návrh na podjatost všech soudců městského soudu musí dostatečně konkretizovat a odůvodnit právě ve vztahu k senátu rozhodujícímu ve věci. Za takové situace by setrvání na požadavku vždy nového a přitom stále stejného poučení bylo postupem neúčelným a přepjatě formalistickým.
13. Ze všech těchto důvodů soud námitku podjatosti nevyhodnotil jako řádně vznesenou námitku podjatosti proti rozhodování soudců správního úseku městského soudu o této jeho žalobě. Za těchto okolností soud nemusel spis překládat Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí dle § 8 odst. 5 s. ř. s.
13. Z důvodu odmítnutí žaloby soud nerozhodoval o návrhu žalobce na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Ans 6/2008-48, č. 1741/2009 Sb. NSS).
14. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť v případě, že byl návrh odmítnut, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

### **Poučení:**

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvpisem potvrzuje M. S.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz).

Praha dne 4. prosince 2025

Milan Tauber v.r.  
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.